

0634 SODNI DAN... USODA DOBRIH IN ZLIH V ONSTRANSTVU....

22. oktober 1938: knjiga 13

Na sodni dan boste stali pred nebeškimi vrati in hrepeneli po vstopu, in živi in mrtvi bodo sojeni. Tisti, ki je bil poln Življenja in vere, bo sprejet v kraljestvo slave, toda gorje tistim, ki so mrtvi... ki nimajo vere in so se s tem v pokvarjenosti naredili nevredne nebeškega raja. Ne bodo našli zavetja, ampak bodo vrženi v najglobljo temo. Gospod jim je na zemlji dal dovolj namigov, da bi lahko našli pot nazaj k Njemu, a njegove Besede so ostale neuslišane, svoji neveri pa so dodali še krivdo za nevero drugih, medtem ko so poskušali uničiti vso njihovo vero, in se veselili, da so dosegli svoj cilj ([Mt 23,1-33](#)). Oh, gorje jim... Potiskati lastno dušo v pogubo (brezno) je neizrekljivo žalostno in vredno graje, biti pa udeležen pri prekletstvu (obsodbi) svojih bližnjih, oz. njihovih duš je neodgovorno. Srečali bodo Božanskega Maščevalca v njegovi jezi tukaj na zemlji. V onostranstvu bodo Slavo uživali tisti, ki so našli pot do Boga... ki so mu zvesto služili in so se združili z Božanskim Očetovim Duhom. **V onostranstvu jim bo svetila svetla luč in čakale jih bodo nesmrtna radosti, kajti očetova ljubezen je neizmerna in jim pripravlja vse nebeške užitke.** In tako bodo v večnosti vsi prejeli pošteno plačilo; pravični bodo živeli v Gospodu, vsi tisti, ki ne bodo upoštevali njegovih zapovedi in ga nočejo priznati za svojega Stvarnika in Očeta, bodo izgnani iz Gospodove bližine. In ta oddaljenost od Očeta bo za njih največja bolečina; kajti vsa svetloba jim bo odvzeta in njihov delež je najgloblja tema. Njihovega pomanjkanja svetlobe jih bo zatiralo in ustvarilo boleče stanje kesanja in uprli se bodo neizprosni moči, ki jih drži v verigah. Sedaj pa je naloga teh dobrih Božjih duhov, da skupaj z njimi začnejo svoje delo odrešenja in s svojo neumorno ljubeznijo tudi te duše pritegnejo k luči. Takšen začetek je neizrekljivo dolgotrajen (boleč) in v nasprotovanju vseh vrst se upirajo Božjim bitjem. Kdor spozna in se pokesa, ni nepovratno izgubljen in se počasi dviguje, čeprav pod bolečim trpljenjem. Toda sovraštvo in razvade pogosto s polno voljo blokirajo pot, ki bi lahko vodila iz večne teme v svetlobo. Tam je še vedno stanje največje bede. Takšne duše morajo iti nepopisno dolgo skozi ogenj svojih strasti, dokler ne bo sprejeto usmiljenje, ki jim je vedno znova izkazano... Vendar pa lahko v tem pretečejo večnosti... In v istih večnostih sije ogenj Božanske Ljubezni za božje otroke. Združeni so z Večnim Božanstvom, Praizvorom vseh bitij... AMEN